

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 006389 21 Кж 4
Бања Лука, 16.8.2021. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Даниеле Миловановић, као предсједнице вијећа, Горане Микеш и Горјане Попадић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњичених О.М., Е.М. и А.С., због стицаја кривичних дјела тешка крађа из члана 226. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. Кривичног законика Републике Српске и тешка крађа из члана 226. став 3. у вези са ставом 1. тачка 2., а све у вези са чланом 37. истог закона, одлучујући о жалбама бранилаца осумњиченог О.М., адвоката М.М. из Д., осумњиченог Е.М., адвоката Н.М. из Д. и осумњиченог А.С., адвоката З.Р. из О., изјављеним против рјешења Врховног суда Републике Српске број 13 0 К 006389 21 Кв 9 од 06.8.2021. године, у сједници вијећа одржаној дана 16.8.2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених О.М., Е.М. и А.С., изјављене против рјешења Врховног суда Републике Српске број 13 0 К 006389 21 Кв 9 од 06.8.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Врховног суда Републике Српске број 13 0 К 006389 21 Кв 9 од 06.8.2021, на основу одредбе члана 200. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против осумњичених О.М., Е.М. и А.С., против којих се спроводи истрага због стицаја кривичних дјела тешка крађа из члана 226. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. Кривичног законика Републике (у даљем тексту: КЗ РС) и тешка крађа из члана 226. став 3. у вези са ставом 1. тачка 2., а све у вези са чланом 37. истог закона, за још 2 (два) мјесеца, тако да притвор, по том рјешењу, може трајати најдуже до 10.10.2021. године, и то осумњиченом О.М. до 11,00 часова, Е.М. до 09,20 часова и А.С. до 12,00 часова.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци осумњиченог О.М., адвокат М.М. из Д., осумњиченог Е.М., адвокат Н.М. из Д. и осумњиченог А.С., адвокат З.Р. из О.

Жалбе су изјављене због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и одбије приједлог тужиоца за продужење притвора и осумњичени пусте на слободу или то рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или притвор замјени мјерама забрана.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Нису основани аргументи из жалби, изнесени у прилог тврдњи да су, у побијаном рјешењу, изостали разлози о одлучним чињеницама који се односе на постојање основане сумње да су осумњичени О.М., Е.М. и А.С. починили кривична дјела за која се истрага против њих спроводи и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Наиме, закључак о постојању основане сумње да су осумњичени починили кривична дјела тешка крађа из члана 226. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. и тешка крађа из члана 226. став 3. у вези са ставом 1. тачка 2., а све у вези са чланом 37. КЗ РС, на начин како је то чињенично описано у наредби о спровођењу истраге Окружног јавног тужилаштва у Добоју број Т15 0 КТ 0033008 од 12.5.2021. године, заснован је у побијаном рјешењу кроз оцјену доказа прибављених у досадашњем току истраге, и то исказа свједока Рахмана Беглука и заштићеног свједока ХУ-01/02, а који су, према датом образложењу, садржајем ослоњени на материјалне доказе, који су и раније цијењени (и у битноме изнесени) приликом одређивања и продужења притвора. У тако датом образложењу побијаног рјешења (страна 2. пасус 1.) се наводи да се ови докази, у погледу постојања основане сумње да су осумњичени починили кривична дјела за која се терете, потпуно уклапају просторно, временски и персонално, да се поткрепљују и учвршћују, и да, у неизмејењеном облику од одређивања и ранијег продужења притвора, постоје, чиме је у довољној мјери образложен законски услов примјене мјере притвора из одредбе члана 197. став 1. ЗКП РС. Ово посебно када се цијени садржај исказа свједока Рахмана Беглука, који потврђује да добро познаје осумњичене О.М. и Е.М. и њихово заједничко учешће у ранијем извршењу кривичних дјела на подручју Босне и Херцеговине, те потврђује да је, управо он, подучио Е.М. да врши експлозију банкомата плинотом, а након презентовања релевантних снимака надзорних камера, свједок је препознао на снимку ове осумњичене, прецизирајући које од радњи су појединачно предузели. Наведена просторна, временска и персонална повезаност осумњичених у извршењу дјела за која се терете, а како се то образлаже у побијаном рјешењу, потврђена је и исказом заштићеног свједока ХУ-01/02, који износи чињенице и околности у вези са договором и припремањем осумњичених О.М., Е.М. и А.С. за извршење кривичних дјела, детаљно појашњавајући која возила су, и на који начин припремали за извршење предметних кривичних дјела, како у односу на кривично дјело извршено на штету М.М. из Ш., тако и друга кривична дјела (на банкомате), извршена на штету „У. С.“ б.

Ради тога су без основа аргументи жалби, којима се, са аспекта оспоравања квалитета датог образложења у оцјени наведених доказа, како исказа свједока Р.Б. и заштићеног свједока ХУ-01/02, тако и материјалних доказа, на које се

побијано рјешење позива кроз садржај тих доказа из ранијих рјешења о одређивању и продужењу притвора и, од тог времена, неизмјењених околности, успоставља тврдња о изостанку разлога о одлучним чињеницама и тиме битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, те повреди права на одбрану и тиме битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Нису основани приговори жалбе браниоца осумњиченог Е.М., изнесени у прилог тврдњи да је, начином датог образложења побијаног рјешења у погледу постојања посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС („...већ су наставили да врше кривична дјела, па се овдје ради о повратницима са високим степеном криминалне опасности...“), прејудицирана кривица и тиме повријеђена одредба члана 3. ЗКП РС. Наиме, цитирана реченица са одредницом „осумњичени“, садржана је у контексту рјешења донесеног у фази истраге, којим се утврђује постојање основане сумње да су осумњичени починили кривична дјела за које се истрага против њих спроводи, како је то и наведено у побијаном рјешењу.

Надаље, из образложења побијаног рјешења призилази да је изјашњење одбране на рочишту по приједлогу за продужење притвора, а којем приједлогу су се осумњичени и браниоци успротивили, оцијењено у склопу доказа приложених уз приједлог за продужење притвора. У том правцу је дато образложење са закључком (страна 2. пасус 1.), да других доказа који би водили негацији основане сумње, нема. Ради тога су, неосновани приговори жалбе браниоца осумњиченог Е.М. о повреди права на одбрану и недостатку разлога о одлучним чињеницама и тиме почињеним битним повредама одредба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке г) и к) ЗКП РС.

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност закључка побијаног рјешења о нужности даље примјене мјере притвора по основу притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Правилно се, у побијаном рјешењу, цијени ранија осуђиваност осумњичених, па када се исто доведе у везу са бројношћу истоврсних кривичних дјела за која се сада терете (пет кривичних дјела), у времену од 29.6.2019. до 01.5.2021. године, извршених на готово идентичан начин (четири кривична дјела, извршена на штету „У.С.“ б.), те околности, и по оцјени овог вијећа, представљају нарочите околности које оправдавају бојазан од понављања дјела и тиме постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Слиједом наведеног, жалбеним приговорима се не може оспорити правилност закључка побијаног рјешења о нужности даље примјене мјере притвора по успостављеном притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Утврђујући да је неопходно да се против осумњичених притвор продужи, у побијаном рјешењу је тиме дат одговор на став одбране о примјени мјера забрана, па зато инсистирање жалби о потреби детаљнијег образложења о тим мјерама, нема основа.

Ради тога залагање жалби да се притвор укине и осумњичени пусти на слободу није основано.

Обзиром да се, према аргументима из жалбе браниоца осумњиченог Е.М., повреда члана 5. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, везује за битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС и правилност чињеничних утврђења, то је ово вијеће кроз оцјену неоснованости тих приговора, утврдило да нису основани приговори којима се указује да је, у поступку доношења побијаног рјешења, повриједио право на слободу и сигурност осумњиченог.

На основу наведеног и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења

Записничар
Софија Рибих

Предсједница вијећа
Даниела Миловановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић